

Skriv till Läsarnas Land,
Box 30133, 104 25 Stockholm
lasarnasland@land.se,
tel 08-588 367 09

FRÅGOR OM DIN PRENUMERATION? Kontakta kundtjänst på telefon 08-588 365 13

DEBATT

Läsarnas Land

2016-08-19

”Jag är verkligen orolig över klyftorna mellan stad och land”

Allt oftare hotas lantbrukare av djurrättsaktivister. På senare tid har många grova hot uppmärksammas och klyftan mellan stad och land är tydlig, skriver Erika Sörengård.

AV ERIKA SÖRENGÅRD | FOTO PRIVAT

Jag ser med stigande oro på det ökande antal hot och trakasserier som våra medlemmar, lantbrukare, jägare och andra landsbygdsbor får.

De senaste åren har inte bara hoten om grovt våld, tillmälena och rädslan ökat utan även antalet ladugårdsbränder, nattliga besök, inbrott och stölder på lantgårdar vilket har gjort att många av våra duktiga lantbrukare väljer att inte finnas med i sociala medier och i andra sammanhang på grund av rädsla.

Rädsla för sig och familjen, djuren och gården.

Inte nog med att man som bonde inte får tillräckligt betalt i dag, jobbar långa dagar och är hårt kontrollerad. Man måste också leva med ovissheten ifall någon ovälkommen gäst har släppt ut eller skadat djuren under natten, besökt ladugården eller lagt hot i brevlådan.

Denna ekoterrorism hyllas dessutom som rena hjältedåd och aktivisten hyllas av likasinnade.

Många frågar sig om det är värt att kämpa för bra mat, öppna landskap, ett liv på landet med djurhållning, företagande och jakt.

Jag vill påstå att ett av skälen till denna klyfta och dessa hot är avsaknad av kunskap. I dag lever cirka en tredjedel av Sveriges befolkning på landsbygden. För bara två generationer sedan var det tvärtom. De som levde i staden hade många gånger en nära kontakt med landsbygden, hälsade kanske på mormor och morfar på sommarlovet, hjälpte till med korna, såg liv och död, slakt och matproduktion, lärde sig hur allt hängde ihop.

Men oavsett vad man väljer att äta och hur det är producerat så ska man inte hota någon.

Vad sägs om att sitta ner med en kopp kaffe, se varandra i ögonen, diskutera olikheter, lära av varandra och leva vidare med respekt?

Våra lantbrukare är ryggraden i vårt land och producerar mat till oss alla, oavsett om vi väljer att äta animalier eller vegetabilier.

Landsbygdspartiet oberoende kämpar för en levande landsbygd och en viktig del i detta är att förstå kopplingen mellan stad och land.

Vi behöver varandra, vi måste respektera varandra och det är allas vår skyldighet att bevara kunskapen om djur och natur och föra den vidare till våra barn.

Ingen ska behöva gömma sig av rädsla för att man ser till att Sveriges befolkning har mat på bordet – oavsett om det är mjölk, kött eller grönsaker! Vi accepterar inte dessa kränkningar utan kräver att regering och myndigheter sätter stopp för detta.

Jag vurmar för mer praktisk kunskap i skolan. Vad sägs om några veckor varje termin på ett lantbruk där man ser hur allt fungerar? Det skulle bidra till att minska klyftorna och öka kunskapsnivån och respekten för varandra.

Och nästa gång du handlar bra svensk mat i affären – sänd oss svenska lantbrukare en tacksam tanke. ■

Erika Sörengård, partiledare för Landsbygdspartiet oberoende